

C_2021452FI.01001201.xml

8.11.2021

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 452/12

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Prahova (Romania) on esittänyt 27.7.2021 – SC Cartrans Preda SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

(Asia C-461/21)

(2021/C 452/12)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Prahova

Pääasian asianosaiset

Kantaja: SC Cartrans Preda SRL

Vastaaja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 86 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 86 artiklan 2 kohtaa tulkittava tavaroiden maahantuontiin liittyvien kuljetusten ja kuljetuspalvelujen arvonlisäverosta vapauttamisen osalta siten, että tuontitapahtuman kirjaaminen (esimerkiksi tulliviranomaisten laatima tavaroiden saapumisesta tehty yleisilmoitus, jolla sille myönnetään tunnusnumero, josta käytetään nimitystä MRN/Master Reference Number) merkitsee aina sitä, että tullausarvoa laskettaessa siihen sisällytetään myös kuljetuskustannukset tavaroiden tuontijäsenvaltion alueella sijaitsevaan ensimmäiseen määräpaikkaan? Onko sellaisen MRN:n olemassaolo, jonka osalta ei ole mitään perusteltua syytä epäillä petosta, implisiittinen osoitus siitä, että veron perusteeseen on sisällytetty kaikki 86 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut kulut?

2)

Ovatko direktiivin [2006/112] 144 artikla, 86 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 86 artiklan 2 kohta esteenä sellaiselle jäsenvaltion verotuskäytännölle, jolla vapautus arvonlisäverosta evätään [unioniin suuntautuvaan] maahantuontiin liittyviltä kuljetuspalveluilta sen vuoksi, että kuljetusmaksujen sisällyttämisestä tullausarvoon ei ole esitetty muodollisia todisteita, vaikka

yhtäältä on esitetty muita maahantuonnin kannalta merkityksellisiä täydentäviä asiakirjoja – yleisilmoitus ja CMR-rahtikirja, jossa on maininta tavaroiden saapumisesta vastaanottajalle – ja vaikka toisaalta ei ole mitään syytä kyseenalaistaa yleisilmoituksen ja CMR-rahtikirjan aitoutta tai luotettavuutta?

3)

Onko arvonlisäveron ja valmisteveron hakeminen takaisin useiden unionin jäsenvaltioiden verohallinnoilta SEUT 57 artiklan määräykset huomioon ottaen unionin sisäisten palvelujen tarjoamista vai liiketoimessa välittäjänä toimivan komissionsaajan toimintaa?

4)

Onko SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että palvelujen vapaata liikkuvuutta rajoitetaan, mikäli toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen palveluntarjoajan toimittaman palvelun vastaanottajan on sen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla, johon mainittu palvelun vastaanottaja on sijoittautunut, velvollinen pidättämään kyseisistä palveluista maksettavasta vastikkeesta veron, kun otetaan huomioon, että tällaista pidätysvelvollisuutta ei ole, kun samasta palvelusta neuvotellaan sellaisen palveluntarjoajan kanssa, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin palvelujen vastaanottaja?

5)

Onko tulon maksavan toimijan asuinvaltion verokohtelu sellainen seikka, joka tekee palvelujen tarjoamisesta vähemmän houkuttelevaa ja estää palvelujen vapaan tarjoamisen sen vuoksi, että välttääkseen 4 prosentin lähdeveron soveltamisen valtioon sijoittautunut toimija voi tehdä arvonlisä- ja valmisteveron palauttamista koskevaa yhteistyötä ainoastaan samaan valtioon eikä muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden toimijoiden kanssa?

6)

Voidaanko sitä, että ulkomaisen toimijan saamista tuloista kannetaan 4 prosentin (tai tapauskohtaisesti 16 prosentin) vero bruttosummasta, kun taas samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen palveluntarjoajaan (siltä osin kuin tämä tuottaa voittoa) sovellettava yhteisövero on 16 prosenttia nettosummasta, pitää SEUT 56 artiklan vastaisena sen vuoksi, että myös se tekee palvelujen tarjoamisesta vähemmän houkuttelevaa ja estää ulkomaisilta toimijoilta tällaisten palvelujen vapaan tarjoamisen?

(1) EUVL 2006, L 347, s. 1.